

τητα ὁ ἐν λόγῳ Ῥάλλης ἐστὶν ὁ ποιήσας τέσσαρα ὥραϊα ἐπιγράμματα εἰς Ἀθιέραν ἀδελφῶν Λεονάρδου Β'. Τόκου τοῦ δουκὸς Λευκάδος καὶ Ἀκαρνανίας, ἐξ ὧν ἐπισυνάπτομεν τὸ πρῶτον ἠρωλεγεῖον.

Τεῖρεα παμφανῶν καὶ ἡελίου ἀκάμαντον
φῶς, Ἐκάτας θ' ἱερὸν φέγγος ἀπ' οὐρανόθεν,
οὔρεα βουνοὶ τε σκιέντες καὶ νάπαι ἱρῶν,
σμήνεα νυμφῶν ἠδὲ τε Νηϊάδων,
ἔθνεα Μουσῶν Χαρίτων τε Θεαίνων, κλύετε,
ἔλθετε θοῆρόν τ' αἰμωγῆν τοῦ θανάτου
στησάμεν', Αἰθιέρας ἕνεκεν πάιδος βασιλῆος,
ὃς ῥά ποτ' ἔρχεν Ἀκαρνανῶν ὑπερφύων,
Καὶ κασιγνήτης δεσπότου οὔσης τοῦ Λεονάρδου.
Δεῦρ' ἔτ' αἰοιδῶν φύλ' ἱερὰ Καλλιόπης,
ἀμύμονες μύσται πολυίστορες ἠρώων τε
καὶ ἠρωίδων ὑμνῆται στήτ' ἄρ' ἅμα
πάντες κύκλω, τὴν λύραν Ἑρμείου πλήττοντες,
χρηστά τε πολλ' ἐπαιέοντες καὶ ἀρετὰς,
ἔργα τε εὐσεβίης καὶ παρθενίης ἑρατεινῆς,
σωφροσύνης τε πρῆξις καὶ εὐφροσύνης (1).

Νυμφευθεὶς ὁ Δημήτριος τὴν Θεομαίδα, θυγατέρα τοῦ ὀπλαρχηγοῦ Θεοδώρου Μπόχαλη, ἐγέννησε δύο υἱούς, ἐξ ὧν ὁ πρῶτος Νικόλαος θεραπεύων τῷ Ἄρει ἀνεδείχθη εἰς τῶν ἐπισήμων στρατιωτικῶν ὁ δ' ἕτερος Μανίλιος, τρόφιμος τῶν Μουσῶν, κατατάσσεται ὑπὸ τοῦ Γυράλδου, Ἰοβίου, καὶ Πολιτιανοῦ μεταξύ τῶν τότε πρωτεύοντων λατινιστῶν (2). Ἐπὶ Λέοντος Ι'. ἀρχιεπίσκοπος Μονεμβασίας προχειρισθεὶς ὁ Μανίλιος Ῥάλλης ἀπέβησε τῷ 1517, διαδεχθεὶς ἐν τῷ ἀζιώματι ὑπὸ Μάρκου τοῦ Μουσούρου (3). Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα υἱὸς τοῦ ἄνω Νικολάου ἦτο Κωνσταντῖνος ὁ Ῥάλλης, τρόφιμος τοῦ ἐν Ῥώμῃ Ἑλληνικοῦ γυμνασίου.

Μιχαὴλ Μάρουλος ὁ Ταρχανιώτης.

Ἐγεννήθη ἐκ Μανιλίου Μαρούλου καὶ Εὐφροσύνης Ταρχανιώτου, εὐγενῶν τοῦ Βυζαντιοῦ προσφυγόντων μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς αὐτοκρατορίας εἰς Ἰταλίαν σταλεῖς εἰς Βενετίαν παρὰ τῷ συγγενεῖ του Ζα-

(1) Miller, Catalogue des Manuscrits de l'Escurial, σελ. 84—6.

(2) Manilius Rallus Graecus homo, sed latinis litteris adprime excultus», λέγει ὁ Πολιτιανός. Κατὰ Ἰωδίου ὁ Μανίλιος ἐποίησε λατινιστὶ διάφορα κομψὰ ἐπιγράμματα.

(3) Hodius, lib. II, cap. 6.